

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterivm

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs XLII. Queamadmodum desiderat ceruus &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

*Pau i meo quem pane delicatulè
Pedibus me calcat perfidus.
At tu, Deus, meos lacertos erige,
Referre par pari ut queam.
Iam cerno, quòd cura tibi sum, mi Pater,
Meoqz gaudes munere.
Quòd non sinis de me, velut victo, Deus,
Hostem triumphos ducere.
Integritas mea efficit, quòd me tuo
Defendis almus tegmine.
Ac ante vultum collocas me quòd tuum,
Hoc sanctitas mea efficit.
Æterna laus Dei Jacobi firma sit,
A seculis in secula.*

PSALMVS XLII.

Quemadmodum desiderat ceruus &c.

VT canibus, ceruus fugiens, urgentibus ipsum,
Per fossas, per saxa, nemus, desertaqz vasta,
Per cultos agros, frondentes undiqz sylvas,
Vix tandem elapsus, gelidos adspirat ad amnes:
Sic mea mens agitata diu àstringentibus enses
Hostibus, & capiti iam nunc instantibus: ad te
L; Vicius

Viuificans verè qui fons es: languida anhelat.
Te sitio, nomenq; tuum, Deus alme, requiro.
Quando igitur puro radiantes aethere sedes,
Nulla ubi sunt lacrymæ, sed gaudia cuncta, vide-
Ingrediaruē, Dei et faciem ferar ante beatā? (bo?
Stillatis lacrymæ caput hoc velut imbre madescit:
Est cibus usq; adeo is mihi quotidianus, eodem
Ut fletu ceu pane frui videarq; foueri.
Dum fessos abducit equos Sol, dumq; reducit,
Impius insultans verbis mihi talibus hostis
Obiicit assidue: Dominus te nonne relinquit?
An tibi speranti auxilium mox affore credis?
Spes iuuat ista nihil, nihil est quod languidus instes.
Dum miser hac autem mærenti mente reueluo,
Hos gemitus animo tristes traho, cum reminiscor
Quod templum cætu populi comitantis adibam,
Exultans, gratesq; Deo lato ore reportans.
Mitte tuos tantos luctus, mens, mitte dolores:
Nil prodest ita turbari, quin plangere cessa,
Nam Dominū, insidiis seruatus ab omnib; illum,
Quo mihi dante, salus dulcis veniet, celebrabo.
Viribus ast animi desertus ab omnibus angor
Nunc, dum concipio, veterem Iordanis ad undas
Mente

Mente fugā, et latebras circa iuga Mizaris alta
Vertice quando vagus versabar in Hermonis isto.
En rapi dus surgit rapido de gurgite gurges,
Tuq; graui sonitu demittis ab aethere nymbos,
Ac tempestatum fluctus effundis & imbræ,
Desperare tamen nolo, quia magna Iehouæ
Gratia me spectans patria bonitate iuuabit,
Hocq; mihi laudes præbebit nocte canendas,
Implorare Deum nec vox mea desinet unquam.
Quid faciam? dicamne Deo, qui petra salutis:
Deseris heu miserum? potius succurre relicto.
Ne sine, quæso, malos ita collo insurgere nostro
Semper inhærentes: mea cur dolor ossa fatigat?
Anxia cur molles exhaurit cura medullas?
Audio quotidie probris metalibus hostem
Impetere, ut dicat: Deus est ubi maximus ille,
Quem tua nunc adeò vox prædicat, atq; requirit?
F, cole, quem laudas: permitto, si modo habebis
Præsentem, inq; malis tibi cunctis subuenientem,
Iam nihil est quod fidis ei, quod eum veneraris.
Sed tu pone metum, mea mens, excludito curam,
Sollicitam, & luctum moderare, nec anxia corda
Sic tuat turbentur, statuet Deus his quoq; metam.

Erige

*Erige te potius, spera auxiliumq; Jehouæ,
Huus ope adiutus bonitatem mox celebrabo
Hac ego voce: Deus meus & munitio firma es.*

PSALMVS XLIII.

Iudica me, Deus, & discerne &c.

TV Deus o, rerum princeps, meus & quior esto
Vindex: tu partes adserere, quæso, meas.
Me, rogo, defendas, ne versutissimus hostis
Opprimat, & sauo me domet ille iugo.
Robur enim nemo, nisi tu, mihi reddis & auges,
Cur igitur pulsus me sinis esse, Deus?
Mené diu tristi video as incedere vultu,
Dum meus hostis adest, instat, et urget atrox?
Mitte tuam lucem, verum quo cernere possim,
Et sic omnis erit semita trita mihi.
Ad tuas sic veniam sacrati culmina montis:
Te duce, me sistens, est ubi sancta domus.
Eius tunc iterum supplex altaria visam,
Qui fons laticia, delicii q; mei.
Atq; tuas cithara laudes celebrabo sonora,
Carmina gratanti pectore leta canam.
Mens mea, cur tristis, rapido cur angeris astu?
Mœsta